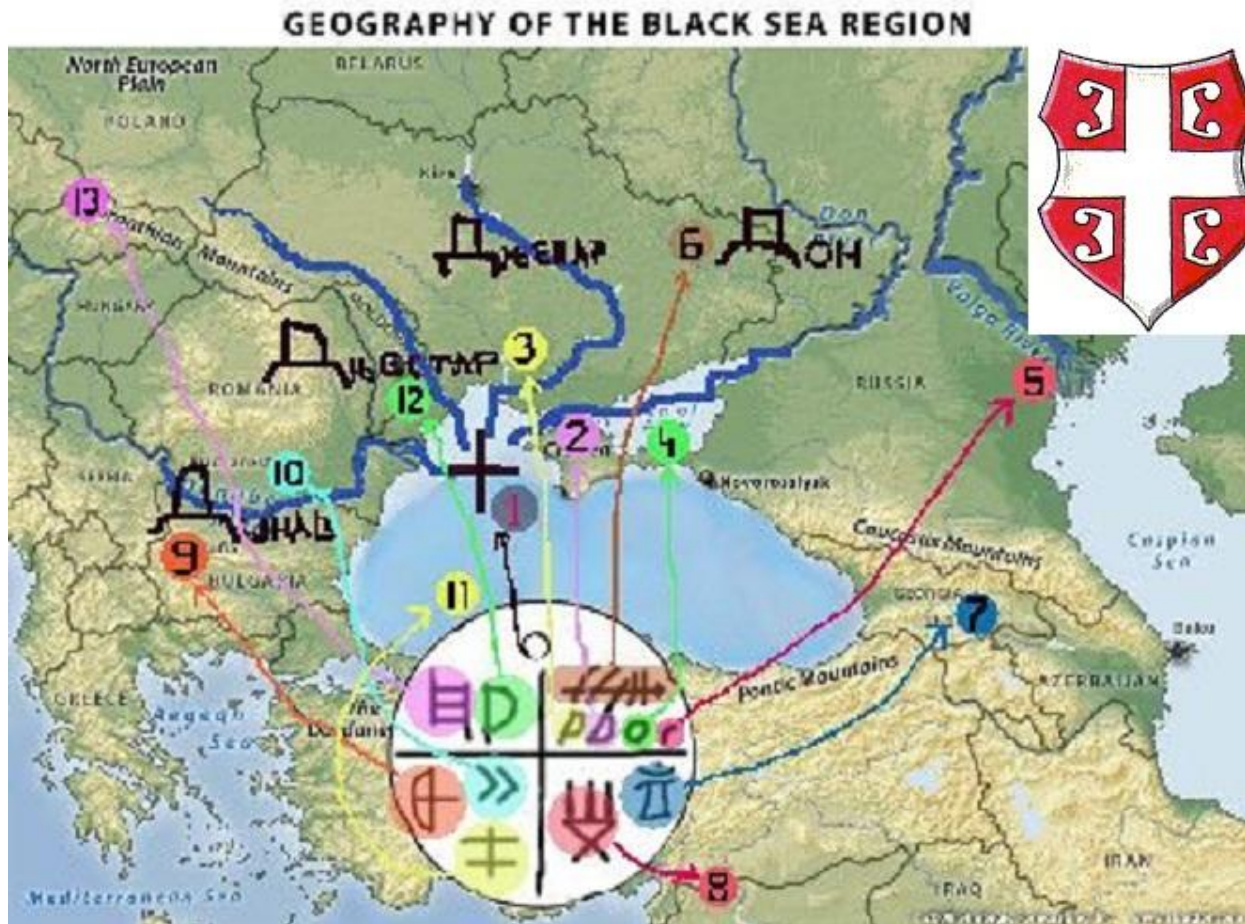

Шта стварно значи крст са оцилама на грбу Србије?

05.12.2014.

Како пише на веб порталу tvbest.rs, у чланку – **Шта стварно значи крст са оцилама на грбу Србије** – творци српске фалсификоване историје не труде се само да оспоре порекло Срба, него и све српске светиње, а и сам српски грб. Даље се тврди и да дуже од једног века траје настојање германско-нордијске историјске школе да Србе убеди да су и двоглавог орла и крст са оцилама преузели од Византије. И закључују се да ова кампања имала је толико успеха да је та обмана ушла и у српске уџбенике историје.

Даље се, у наведеном чланку са веб портала tvbest.rs, наводи и тврди следеће:

Шта стварно значе оцила на српском грбу?

Амерички научници Волтер Питман и Вилијам Рајан открили су да је пре више од 5.500 година п.н.е. Црно море било слатководно језеро на око 50 метара испод данашњег нивоа. Ова чињеница наводи на то да су четири огромне реке (Дон, Дњепар, Дњестар и Дунав) имале једно ушће. Ни на једном другом месту на планети четири велике реке не уливају се на тако малом простору, практично на једном месту.

Пратећи античку историју, ова открича наводе на претпоставку да се на ушћу тих река налазила древна цивилизација и град Атлантида, јер је још у античко доба Платон у својим списима навео да је Атлантида потонула у море, као и да је била окружена са 4 велике реке. На ушћу ове четири реке заиста је постојала цивилизација. Али то није била Атлантида (Атлантида је један сасвим другачији и много старији град).

ВАЖНО САОПШТЕЊЕ

Србин.инфо само преноси ово занимљиво тумачење древне историје Срба и Словена. Сви ставови изнети у тексту нису по аутоматизму и ставови наше редакције.

Разлог зашто се мешају Атлантида и земља Срба лежи у томе што су пред овом древном поплавом избегли Срби носили са собом два предања: једно о граду Атлантиди и друго о својој колевци са ушћа четири реке коју је прогутало море.

Од њих су за ове предаје чули египатски свештеници, а од њих антички Грци који су их и записали. Срби и данас за делове свог народа који живе ван матичне земље кажу да су у „расејању“. Дакле, повлачећи се пред надолазећим морем, сасвим логично, народ се кретао узводно долинама ове четири реке. Они Срби који су кренули узводно долинама река Дон и Дњепар, касније су основали државу која се и данас зове Русија (Русија). Изговара се Русија).

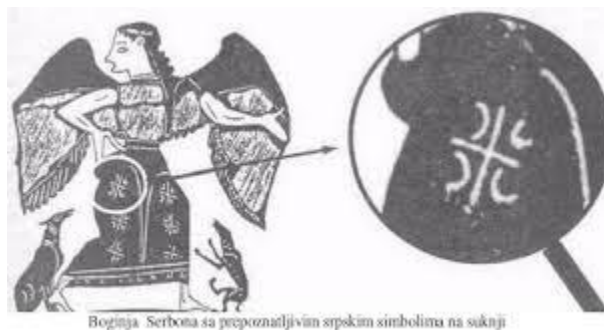
Они Срби који су се повлачили узводно уз Дњестар до данас су задржали име Срби, са одредницом Лужички. Мишљење је да су се и данашња Чешка, Моравска звале Србија.

Они Срби који су се повукли на запад уз Дунав до дана данашњег се зову Србима. Прва држава коју су основали звала се Русија или Рас, односно Рашка, а себе су називали Расјаним Србима, односно Рашанима (Расен).

Срби који су се повукли на исток према Кавказу и Каспијском језеру названи су сарматски Срби или стари Срби.

Прва држава коју су основали звала се Сербонија (или Сорабија), а народ је назван Сораби, или бели Сораби, док су се јужни (балкански) Срби називали црвеним Сорабима. А назив регије Моравске и балканске реке Мораве имају исто порекло. Можда су имена дата према постојећим регијама, рекама итд у тој прапостојбини, па су исто тако „понесена“ као и назив регије Рашке, чији назив је првобитно коришћен негде код Црног мора то јест Кавказа за једну планину испод које је једно српско племе живело.

Мало северније, у подручју реке Дњестар, 5.400 године п.н.е. изненада се појављује веома развијена Трипољска цивилизација. Буквално на стотине градова (до данас је откривено око 2000 насеља која припадају тој култури) појавило се око 5.400 г.п.н.е. на подручју данашње Украјине, Молдавије и Румуније, односно ширем подручју реке Дњестар.

Boginja - Serbona sa prepoznatljivim srpskim simbolima na suknji

Археолози тврде да је то била изразито напредна цивилизација, да су пронађени остаци монументалних грађевина, да су поседовали знања из металургије, производње керамике, ткања итд. Занимљиво је да су живели у урбаним срединама, градовима, који су по правилу били кружног облика и окружени водом (што одговара опису Атлантиде).

У истом периоду, узводно уз реку Дунав, на подручју данашње Србије и Румуније, појављује се такође изразито напредна Винчанска цивилизација. Винча је била урбана средина а становништво је такође изузетно добро познавало металуршке процесе, процесе производње керамике, ткања итд. Занимљиво је да најстарији икад пронађени траг писмености припада Винчанској култури.

У Винчанском писму, односно систему знакова и симбола лако ћете пронаћи скоро сва слова данашњег тзв. ћириличног писма односно Србице.

Најзначајнија, међутим, чињеница која доказује да је ушће четири реке колевка Срба, произлази управо из винчанског писма. Национални симбол Срба из Дунавске Србије је крст са четири оцила (ћирилична слова „С“), и налази се у винчанском писму. Дакле, све ове културе (Винчанска и Таничланска) су произашле из српске културе која се раселила с потонуле домовине.

Иако је ово национални симбол Срба, потпуно је изbledело сећање на то шта он, у ствари, представља.

Крст са четири „С“ представља центар света којег окружују четири реке.

Тако су Срби (Сораби) с правом своју колевку сматрали центром света.

То је била најразвијенија, најстарија, заправо једина цивилизација тог доба.

Значење артефакта

Додајмо томе и Српску православну цркву која је недавно славила 7520. Српску нову годину.

ПРОЧИТАЈТЕ И ОВО:

[ИЗРАЕЛСКИ ПРЕМИЈЕР: „Срби и Јевреји су пријатељи хиљадама година, још од Старог Рима!“ \(ВИДЕО\)](#)

Срби и српска православна црква памте један давни потоп који је задесио њихове претке, а преживели који су започели нову цивилизацију, рачунају време од тог потопа као свој нови почетак.

Напредна технологија коју је овај народ поседовао сведочи томе да је исти дошао са неба. Писац Милош Гроздановић у својој књизи „Срби јесу народ најстарији“ наводи да **Сора значи „с неба“ а Би „народ“ на санскриту. Стога Сораци (Срби) у преводу значи народ с неба – небески народ.**

Није ли нам ово познато? Срби су то предање носили са собом, да би се много година касније одлучили за „царство небеско“.

Мислите да је то случајно?

Како сакрити историју?

У свим српским историјском књигама писаним пре Берлинског конгреса јасно је описано порекло Срба и да су Срби староседеоци на Хелму (српски назив за Балкан). Све те књиге су готово забрањене за српску децу. Писци српске историје након Берлинског конгреса их једноставно не помињу. Јер да српска деца прочитају ту историју, наравно да не би веровала у бајку о досељавању Словена у 7. веку и један једини извор који о томе имају – Порфиригенит.

У данашњем свету као „глобалном селу“, доступност информација је чудесна. Па и оних историјских. Савремена археолошка истраживања недвосмислено доказују тезу о **Србима као староседеоцима**. И у будућности ће докази бити све очигледнији.

Не само да Срби оцила са свог грба нису преузели од Византије, него се она јављају у Винчанском писму, али и на античким вазама на одежди Ахила, Зевса и Артемиде. Немогуће је сакрити историју.

(Д.Митић – tvbest.rs)